

Άρειος Πάγος 111/1964,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΙΔ' 1964 σελ. 351

Περίληψη: "Ορθώς και μετά πλήρη αιτιολογίαν κατεδικάσθη επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας ο υπεύθυνος μηχανικός ναυπηγείου, όστις ανέθεσε ηλεκτροσυγκόλλησιν εις άπειρον και μη κεκτημένον την σχετικήν άδειαν εργάτην, όστις απέθανε εξ ηλεκτροπληξίας. - Επαρκώς εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά, εξ ων διεπιστώθη αφ' ενός η μη καταβολή της οφειλομένης και δυνατής προσοχής και αφ' ετέρου η δυνατότης προβλέψεως του αποτελέσματος".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος κ. Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. Μ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

1. Επειδή το δικάσαν Εφετεϊον, εδέχθη διά της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, ως εξ αυτής δεικνυται, κατά την ανέλεγκτον περί πραγμάτων κρίσιν του, ότι ο αναιρεσειών εν Σκαραμαγκά και περί ώραν 18.30' της 4 Αυγούστου 1961 εξ αμελείας, ήτοι ένεκεν ελλείψεως της προσοχής ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, επέφερε τον θάνατον του παθόντος Γ.Ν., ήτοι υπεύθυνος τυγχάνων μηχανικός ηλεκτρολόγος και προϊστάμενος του τμήματος ηλεκτροσυγκολλήσεων των εν Σκαραμαγκά Ελληνικών Ναυπηγείων, ένθα ο παθών ειργάζετο ως ηλεκτροσυγκολλητής και υπεύθυνος ων διά την παρακολούθησιν του ακινδύνου των εις το ρηθέν τμήμα εργαζομένων, εξ απερισκεψίας ανέθεσε την ηλεκτροσυγκόλλησιν του εσωτερικού μέρους κυλινδρικού σιδηρού ιστού πλοίου εις τούτον, μη όντα πεπειραμένον τεχνικόν και μη έχοντα την υπό του υπουργείου Βιομηχανίας χορηγουμένην άδειαν ηλεκτροσυγκολλητού, όστις, λόγω της απειρίας του και αγνοίας ότι και αυτό "το χαμηλής τάσεως" ρεύμα, το εξερχόμενον εκ της συσκευής ηλεκτροσυγκολλήσεως, είναι επικίνδυνον όταν επέρχεται επαφή του καθίδρου σώματός του με το ηλεκτροσυγκολλούμενον αντικείμενον, κατά την εκτέλεσιν της ως άνω εργασίας του ήλθεν εις επαφήν το κάθιδρον σώμα του με το ηλεκτροσυγκολλούμενον τεμάχιον και το μη ηλεκτρικώς μεμονωμένον σώμα της λαβίδος συγκρατήσεως των ηλεκτροδίων, με αποτέλεσμα να υποστή ηλεκτροπληξίαν και εκ ταύτης, ως μόνης ενεργού αιτίας, επήλθεν ο θάνατός του, το δε εκ της πράξεώς του ταύτης προελθόν αξιόποινον αποτέλεσμα εξ ελλείψεως της προσοχής, ην ώφειλε και ηδύνατο εκ των περιστάσεων να καταβάλη, δεν προείδε και εκήρυξεν τον αναιρεσειόντα ένοχον ανθρωποκτονίας του παθόντος εξ αμελείας. Εις την ως άνω κρίσιν του ήχθη το εφετεϊον δεχθέν επίσης ότι δεν ήσαν βάσιμοι οι ισχυρισμοί του αναιρεσειόντος ότι α) δεν ήτο αρμόδιος να ελέγχη τα τυπικά προσόντα των εις το τμήμα ηλεκτροσυγκολλήσεως, ούτινος ήτο υπεύθυνος, εργαζομένων, β) και άλλοι υπάλληλοι ήλεγchon τα προσόντα των εις το άνω τμήμα εργαζομένων εργατοτεχνιτών, γ) ότι ο παθών είχεν εμπειρίαν και ικανότητα εκτήσατο κατόπιν διμήνου εκπαιδεύσεως εις σχολήν της εργοδότιδος εταιρείας και ε) ότι ελειτούργησε πράγματι τοιαύτη σχολή και κρίναν περαιτέρω ότι δεν ήτο συγγνωστή η επικληθείσα υπό του αναιρεσειόντος πλάνη περί της υποχρεώσεώς του κατά νόμον όπως προσλαμβάνη εργατοτεχνίτας εφωδιασμένους με άδειαν του υπουργείου Βιομηχανίας, καθόσον, ως εδέχθη, ούτος, τεχνικός ων και εν γνώσει τελών τόσον των κινδύνων εις ους είναι εκτεθειμένοι οι εις το τμήμα του εργαζόμενοι όσον και των κειμένων διατάξεων περί εφοδιασμού των διά σχετικής αδείας του υπουργείου Βιομηχανίας, έδει, προς περιφρούρησιν της υγείας και της ζωής αυτών, να αρνηθή την πρόσληψιν εργατοτεχνιτών εις το τμήμα του μη εφοδιασμένων διά νομίμου αδείας.

2. Επειδή μετά ταύτα το εφετεϊον καταδικάσαν τον αναιρεσειόντα επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας, ήτοι επί τω ότι, εξ απερισκεψίας και ελλείψεως προσοχής, ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, δεν προείδε το εκ της πράξεώς του παραχθέν αποτέλεσμα, επί τη βάσει των δεκτών ως άνω γενομένων πραγματικών περιστατικών, ιδία δε και πρωτίστως διότι υπεύθυνος ων διά την παρακολούθησιν του ακινδύνου των εις το τμήμα ηλεκτροσυγκολλήσεων, ου προϊστατο ως μηχανικός ηλεκτρολόγος, εργαζομένων, εξ απερισκεψίας ανέθεσε την ηλεκτροσυγκόλλησιν του εσωτερικού μέρους κυλινδρικού σιδηρού ιστού πλοίου εις τον παθόντα μη όντα πεπειραμένον τεχνίτην, και αγνοούντα λόγω απειρίας το, εκτιθέμενον εν τη αποφάσει, επικίνδυνον της επαφής του σώματός του με το ηλεκτροσυγκολλούμενον αντικείμενον, ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε την περί αμελείας διάταξιν του άρθρου 28 Π.Κ. και την περί ανθρωποκτονίας εξ αμελείας διάταξιν του άρθρου 302 του ιδίου κώδικος, ας διατάξεις ουδ' εκ πλαγίου παρέβη προς δε και παρέθεσεν αυτάς εις την προσβαλλομένην απόφασίν του. Εξ άλλου, βραχυλόγως πλην απόρκως και κατά τρόπον πληρούντα την εν άρθρ. 93 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. επιταγήν περί του ητιολογημένου των δικαστικών αποφάσεων το εφετεϊον διά να καταλήξη εις την περί ενοχής του αναιρεσειόντος κρίσιν του, ανέφερε πλήρως τα κατά την ακροαματικήν ενώπιόν του διαδικασίαν συλλεγέντα αποδεικτικά στοιχεία και τα εξ ων έκρινεν ότι προέκυψαν τα υπό τούτου δεκτά γενόμενα

πραγματικά περιστατικά και πώς εξετίμησεν εκείνα, είτε εξέθεσε τα πραγματικά ως άνω περιστατικά, εν οίς και τας κατά την πράξιν αντικειμενικά περιστάσεις και τας προσωπικά συνθήκας και ιδιότητας του δράστου, εξ ών διαπιστούται αφ' ενός η μη υπό τούτου καταβολή της οφειλομένης και δυνατής αυτώ προσοχής προς λήψιν των επιβαλλομένων μέτρων διά την αποτροπήν του επελθόντος αποτελέσματος και αφ' ετέρου η δυνατότης του να προΐδῃ τούτο και τέλος παρέθεσε τους νομικούς λόγους και τας σκέψεις ων ένεκα ήχθη εις την ως άνω κρίσιν του, καταστήσαν ούτω εφικτόν τον υπό του Αρείου Πάγου έλεγχον της ορθής εφαρμογής των ρηθισών ουσιαστικών ποινικών διατάξεων. Κατ' ακολουθίαν απορριπτέοι τυγχάνουν ως αβάσιμοι οι εκ του άρθρου 510 § 1 στοιχ. Δ', Ε' και Η' του Κ.Π.Δ. περί ελλείψεως της κατά το σύνταγμα επιβεβλημένης ειδικής αιτιολογίας, εσφαλμένης εφαρμογής και ερμηνείας των προδιαληφθεισών ουσιαστικών ποινικών διατάξεων, άλλως ελλείψεως νομικής βάσεως διά της εκ πλαγίου παραβάσεως τούτων και μη παραθέσεώς των εν τη προσβαλλομένη αποφάσει, λόγοι αναιρέσεως πρώτος, δεύτερος και τρίτος του αναιρετηρίου και πρώτος, δεύτερος και τέταρτος του δικογράφου των προσθέτων, απορριπτομένου ως απαραδέκτου του τρίτου λόγου αναιρέσεως του δικογράφου των προσθέτων περί μη παραθέσεως και εσφαλμένης εφαρμογής ή ερμηνείας των διατάξεων **α)** του ν. 6422/1934 "περί ασκήσεως του επαγγέλματος του μηχανολόγου κ.λ.π.", **β)** του από 16.3.1950 Β.Δ. "περί διαιρέσεως, κατατάξεως και απογραφής των Μηχανολογικών εγκαταστάσεων κ.λ.π.", **γ)** του από 2/8 Αυγούστου 1958 Β.Δ. "περί συμπληρώσεως κλπ. του από 16.3.1958 Β.Δ.", **δ)** των από της 3.6.1961 και της 3.8.1962 συλλογικών συμβάσεων εργασίας εργατοτεχνιτών σιδηροβιομηχανίας, διότι ο λόγος ούτος αναιρέσεως δεν περιλαμβάνεται εις τους περιοριστικώς εις το άρθρ. 510 § 1 Κ.Π.Δ. αναφερομένους.